

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094116208/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

- 43 *engle (...)* *mellemst*: de faldne engle under Lucifer's lederskab, se n.l.s. 35, *lysbjælder*.
- 44 *tyvlygte*: blændlygte, lygte med et enkelt glas, der kan dækkes med en klud. T. koster en smal, stærk lysstule og bruges af nyre- og vægtere. – *Sæson*: Dom. 16. – *de storsættede*: if. de tillige kemikere, alkimisterne, det stof, der kunne beskrive omdannelsen af andre stoffer til guld.
- 45 *hæker vi med ringene*: mulig allusion til Johs. Ewaks ode »Til Sielen«. – *langhalm*: rughalm, de lange og stive strå bruges til tagteknik. – *Leviathan*: urtidsskrage på havets bund, dræbt af Jahuve, Es. 27.1, Job 41 og flere steder i Salmerens Bog.
- 46 *dømskæmmen (...)* *brand*: jf. Åb. 8.6ff.
- 47 *Alligre væsener*: (ital.) livligt og værdigt. – *ømmer*: halvforarbejdede jernstykker. – *skabsløse ita*: jf. fra nord. mytologi æken Yggdrasil.
- 48 *Hindus fæste bue*: hvælvingen, der afgrænser verden fra uraltandens kaos; 1. Mos. 1.6, hvorefter dog er vand bide foroven og ferne- den.
- 52 *gæster*: gæstede.
- 53 *rover*: belger. – *si og jeg er digter*: allusion til den ital. maler Correggio (1494-1534) ytring, da han så Rafaels (1483-1520) maleri af Den hel- lige Cecilie: »Også jeg er maler».
- 54 *blækhorn (...)* *musik*: den ty. munk og reformator Martin Luther (1483-1546) siges at have forjaget djævelen ved at synge sit blækhorn efter ham. – *pannaser*: det gr. bjerg Parnassos var guden Apollons og musernes tilholdssted. Senere blev p. betegnelsen for digternes ver- den. – *fordævelse sygdom*: lidende af rygmarvsstærning fremkaldt af kom- sygdommen syfilis. – *følelæggelsesbrynde*: lidenskab, lidenlighed. – *gæder de gamle, og de unge lev*: allusion til N.F.S. Grundtvigs (1783-1872) digt »I gamle Dage der var en Gang» (1834). – *lekensalitanen*: bekensens djævelmese, ofte udløst på bjerget Brocken (=Blokbjerg) i Harzets valborgs- eller sankthansaften. Den kendteste digteriske skil- dring af h. findes i J.W. Goethes (1749-1832) *Faust*, I (1808).
- 55 *skæbssæl*: jf. *rammål*, ca. 240.1. – *armådt*: lidenskabelig længsel. – *den, som livet har*: jf. Matt. 13,12. – *følelse sønnen*: jf. lignelsen om den fortabte søn, Luk. 15,12-32.
- 56 *svægekøbe*: Luk. 15,16. – *ånde*: skamløs. – *fjær (...)* *fra hele digterhæns*: henryder til H.C. Andersen (1805-75) eventyr »Det er ganske vist» (1852), hvor en enkelt fjær bliver til fem hans. – *Jesuf (...)* *Postforbinder*: 1. Mos. 39. – *svægekøbe*: køstbarhed øjet af den nord. gud Thor. Når